



DEN NORSKE KIRKE
Kontrollutvalget

DEN NORSKE KIRKES KONTROLLUTVALGS MELDING TIL KIRKEMØTET

Kirkemøtet i Trondheim 27. mars til 1. april 2019

Innhold

1.	Innledning.....	2
2.	Kontrollutvalgets arbeid	2
3.	Kontrollutvalgets kontroll vedrørende Kirkerådets oppfølging av Kirkemøtets vedtak	4
4.	Kontrollutvalgets arbeid knyttet til regnskapsrevisjon (årsregnskap)	4
5.	Gjennomført forvaltningsrevisjon 1: Kirkerådets internkontroll	5
5.1	Mandat og utfører	5
5.2	Hva er internkontroll?	5
5.3	Generelt om Kirkerådets internkontroll.....	6
5.4	Funn i forvaltningsrevisjonen av Kirkerådets internkontroll.....	7
5.4.1	Kontrollutvalgets oppsummering.....	7
5.4.2	Styrings- og kontrollmiljø	7
5.4.3	Risikovurdering.....	7
5.4.4	Kontrollaktiviteter	8
5.4.5	Informasjon og kommunikasjon.....	8
5.4.6	Oppfølging	8
5.5	Konklusjoner.....	9
6.	Gjennomført forvaltningsrevisjon 2: Personvern og behandling av personopplysninger	9
6.1	Mandat og utfører	9
6.2	Hva er personvern og behandling av personopplysninger.....	9
6.3	Generelt om Kirkerådets ansvar for personvern og behandling av personopplysninger	10
6.4	Funn i forvaltningsrevisjonen av personvern og behandling av personopplysninger	11
6.4.1	Den norske kirkes medlemsregister	11
6.4.2	HR og personaladministrasjon	12
6.4.3	Arkiv og generell saksbehandling.....	13
6.4.4	Kommunikasjon internt og eksternt	14
6.4.5	Kontrolltiltak (kameraovervåkning).....	14
6.4.6	Systemuavhengige vurderinger	15
6.5	Konklusjoner	16
7.	Plan for forvaltningsrevisjoner fram til Kirkemøtet i 2020.....	16
8.	Kontrollutvalgets budsjett for 2019	17
9.	Kontrollutvalgets forslag til Kirkemøtets vedtak.....	17

1. Innledning

Regler for Den norske kirkes kontrollutvalg ble fastsatt av Kirkemøtet 11. april 2016.

Utvalget ble oppnevnt av Kirkemøtet i 2017. Normalt følger oppnevningen valgperioden for Den norske kirke, slik at første Kirkemøte etter et kirkevalg oppnevner medlemmene i kontrollutvalget.

Medlemmer i Kontrollutvalget for perioden 2017 til første kirkemøte etter valget i 2019 er:

Leder: Ann Kristin Sørvik	- Personlig varamedlem Marta Hofsføy
Nestleder: Finn Huseby	- Personlig varamedlem Karl Johan Kirkebø
Laila Riksaasen Dahl	- Personlig varamedlem Frøydis Indgjerdingen
Brit Skjelbred	- Personlig varamedlem Reidar Åsgård
Ola T. Lånke	- Personlig varamedlem Reinert Hetland

Opplysningsvesenets fond er valgt som sekretariat for Kontrollutvalget i perioden.

Kontrollutvalget er direkte underordnet Kirkemøtet og er underlagt dets styrings- og instruksjonsmyndighet.

Kontrollutvalget er Kirkemøtets redskap for innsyn og kontroll med alle sider ved Kirkerådets virksomhet, herunder som et virkemiddel for Kirkemøtet å avdekke eventuelle feil eller misligheter hos Kirkerådet. Kontrollutvalgets mål er derfor å påse at Kirkerådet følger regelverket, og at virksomheten er målrettet, effektiv og etisk til beste for kirkens medlemmer. Kontrollutvalget skal også påse at Kirkerådet har en forsvarlig revisjonsordning og at Kirkemøtets vedtak følges opp.

Kontrollutvalget er etablert for å oppnå en velfungerende egenkontroll i rettssubjektet Den norske kirke. En velfungerende egenkontroll styrker omverdens tillit og er viktig for å sikre effektiv og riktig bruk av ressursene som tildeles Den norske kirke.

En av oppgavene til Kontrollutvalget er å rapportere resultatene av sitt arbeid og hvilke forvaltningsrevisjoner som er gjennomførte og resultatet av disse til Kirkemøtet.

For regnskaps- og økonomiforvaltningen har kontrollutvalget en funksjon for hele rettssubjektet Den norske kirke.

Kontrollutvalget avgir en egen rapport til Kirkemøtet om Kirkerådets virksomhet, herunder om Kirkerådet har fulgt opp Kirkemøtets vedtak.

Denne meldingen er en samlet rapportering til Kirkemøtet om kontrollutvalgets aktiviteter og resultatene av disse.

2. Kontrollutvalgets arbeid

Kontrollutvalget har hatt 4 møter i 2018 med 38 saker og 2 møter med 22 saker så langt i 2019. Kirkerådets direktør og andre fra administrasjonen i Kirkerådet deltar på møtene i Kontrollutvalget. Dette letter Kontrollutvalgets arbeid ved at det er tilgang til umiddelbar informasjon fra Kirkerådet med eventuell tilgang til Kirkerådets dokumenter der dette er ønskelig. Kontrollutvalget har fått tilgang på den informasjon som utvalget ber om på en tilfredsstillende måte.

Kontrollutvalget har gjennomført to forvaltningsrevisjoner fra Kirkemøtet i 2018 til Kirkemøtet i 2019. Disse forvaltningsrevisjonene omhandler Kirkerådets internkontroll og Kirkerådets utøvelse av personvern og behandling av personopplysninger. Forvaltningsrevisjonene er omhandlet i denne meldingens kapittel 6 og 7.

Kontrollutvalget har fulgt etableringen av Den norske kirkes internrevisjon tett. Kirkemøtet vedtok i 2017 (sak 13/17) å etablere en internrevisjon i 2017 og anskaffe ekstern leder til internrevisjon. Det er valgt et revisjonsteam bestående av Magnus Digernes fra KPMG som ekstern leder av et internrevisjonsteam med personell ansatt i bispedømmerådene. Internrevisjonen rapporterer til Kirkerådets direktør og til Kirkerådet som virksomhetens styre. Dette gjør at intensjonen i Kirkemøtets vedtak er oppfylt. Internrevisor har i 2018 og hittil i 2019 deltatt på Kontrollutvalgets møter. Dette gjør at Kontrollutvalget og internrevisor får samordnet sin kontrollvirksomhet slik at det unngås dobbelt kontroll og derved tilsvarende utgifter. Kontrollutvalget kan også bygge mye av sin kontroll på internrevisors kontroller.

Internrevisjonens første prosjekt var revisjon av tilskuddsforvaltningen, herunder trosopplæringsmidler og midler til undervisning, diakoni og kirkemusikk. Revisjonen påpeker flere forbedringsområder. Observasjonen er at det ikke er gjort egne risikovurderinger for tilskuddsforvaltningen; at det ikke er utarbeidet standardiserte rutiner på tvers av bispedømmer; at disponeringen av midler gjøres ulikt i de ulike bispedømmene. Videre at utbetalingene av tilskuddsmidler i flere tilfeller gjøres på grunnlag av mangelfull informasjon i regnskapene; at det er få som krever revisorgodkjente regnskap ved utbetaling av tilskuddsmidler samt liten kontroll på akkumulering av ubrukte midler hos tilskuddsmottaker. Det er ingen indikasjoner på at det er ulovligheter, men risikoen er tilstede grunnet mangler ved standardiserte rutiner.

Kontrollutvalget iverksatte en forvaltningsrevisjonen av Kirkerådets internkontroll som påviste bl a forbedringsbehov knyttet til Kirkerådets arbeid med risikoanalyser. Kirkerådet gjennomførte en risikokartlegging i 2017 (for 2018) i form av risiko og sårbarhets analyser (ROS-analyser). Kirkerådet har også i 2018 (for 2019) gjennomført en ROS-analyse. Kontrollutvalget observerer med tilfredshet at Kirkerådet har integrert resultatet og fokus områder fra ROS-analysen i Årsplan 2019 for de sentralkirkelige råd (KR 76/18), og at det arbeides videre med forbedringer i metodikk og systematikk knyttet til slike analyser.

ROS-analyser bør foretas i ulike deler av virksomheten, men Kontrollutvalget mener det er viktig at Kirkerådet har en selvstendig oppfatning om hvilke risikoer som sett fra Kirkerådet er viktige å følge opp. Kontrollutvalget mener Kirkerådet har gjort dette på en tilfredsstillende måte i Årsplan 2019 for de sentralkirkelige råd (KR 76/18).

Pensjonsforpliktelsen representerer en betydelig risiko for Den norske kirke. Rettssubjektet Den norske kirke skal etter kirkeloven § 25 følge regnskapsloven, men departementet kan gi unntak i form av forskrift. Det er gitt et unntak i forskrift fra å måtte balanseføre pensjonsforpliktelsen. Det er uklart om denne forskriftshjemmelen videreføres i ny lov om trossamfunn.

Kontrollutvalget er også en varslingskanal der varsler ønsker å varsle utenfor linjen. Kontrollutvalget har fått og behandlet en henvendelse fra hovedverneombudet i rettssubjektet Den norske kirke som gjaldt HMS.

3. Kontrollutvalgets kontroll vedrørende Kirkerådets oppfølging av Kirkemøtets vedtak

I regler for kontrollutvalget § 2 gis utvalget bl. a. følgende oppgave:

Kontrollutvalget skal på Kirkemøtets vegne forestå den løpende kontroll med Kirkerådets virksomhet – herunder kontrollere om Kirkemøtets vedtak blir fulgt opp etter deres innhold og forutsetninger.

Kontrollutvalget utfører denne oppgaven ved forskjellige kontrollaktiviteter, bl. a.:

- Ved at Kontrollutvalgets leder deltar som observatør på Kirkerådets møter.
- Ved at Kontrollutvalgets sekretariat gjennomgår Kirkerådets protokoller og saksdokumenter.
- Ved at Kirkerådets administrasjon gir en selvangivelse på hvordan Kirkemøtets vedtak er fulgt opp.
- Behandling i Kontrollutvalgets møter.

Resultatet av Kontrollutvalgets arbeid med å kontrollere om Kirkemøtes vedtak blir fulgt opp blir redegjort for i Kontrollutvalgets rapport til Kirkemøtet om Kirkerådets oppfølging av Kirkemøtets vedtak, som leses opp som en av de første sakene til Kirkemøtet.

Det henvises til rapporten for Kontrollutvalgets vurderinger.

4. Kontrollutvalgets arbeid knyttet til regnskapsrevisjon (årsregnskap)

Det følger av Kirkeloven § 25 at det er Kirkerådet som fastsetter regnskapet. Det fremkommer av Økonomireglement for rettssubjektet Den norske kirke at Kirkerådet har ansvar for å utarbeide årsregnskap for hele rettssubjektet Den norske kirke, som skal være avsluttet og revidert senest 1. mars påfølgende år. Det fremgår av regler for Den norske kirkes kontrollutvalg § 4 at «Kontrollutvalget mottar kopi av revisors revisjonsberetning og avgir uttalelse om denne.»

For regnskapsåret 2017 ble det gjort et prøveårsoppgjør av regnskapet på høsten 2017. Det ble gjort en endelig avslutning av 2017 regnskapet innen fristen i Økonomireglementet. Revisor avga en revisjonsberetning uten merknader for 2017.

Kontrollutvalget hadde møte med revisor og økonomiseksjon i Kirkerådet høsten 2018. For 2018 ble det gjennomført ordinær interimrevisjon. Interimrevisjonen tilsa at det ikke var grunnlag for særlige tiltak i forbindelse med regnskapsavleggelsen for 2018 regnskapet.

Revisor har møtt i Kontrollutvalget i forbindelse med avleggelsen av årsregnskapet og avgivelse av revisors revisjonsberetning.

Kontrollutvalget avga etter denne behandlingene følgende uttalelse:

Kontrollutvalget har fått revisors revisjonsberetning til behandling og har ingen merknader til denne.

5. Gjennomført forvaltningsrevisjon 1: Kirkerådets internkontroll

5.1 Mandat og utfører

Kontrollutvalget identifiserte i 2017 internkontroll som et av to områder hvor det var behov for forvaltningsrevisjon. Etter avtale med Kontrollutvalget i juni 2018 har internrevisjonen gjennomført forvaltningsrevisjonen på området internkontroll.

Kontrollutvalget satte følgende mandat for internrevisors arbeid: Revisjonen skal foreta en gjennomgang av hvilke systemer Kirkerådet har etablert for å sikre korrekt og tilstrekkelig rapportering, etterlevelse av lover, regler og vedtak og at Kirkerådet når de mål som er satt for den finansielle styringen

Revisjonen har tatt utgangspunkt i beskrivelsen av formålet med internkontroll som det fremkommer i Økonomireglementet for rettssubjektet Den norske kirke §24. COSO¹s rammeverk for internkontroll er benyttet som kriterium for hva internkontroll innebærer, mens DFØ²s veileder for internkontroll er benyttet som en referanse for praktisk gjennomføring av internkontroll.

Revisjonen er basert på følgende overordnede problemstillinger;

- Er det etablert hensiktsmessig og tilstrekkelig styrings- og kontrollmiljø?
- I hvor stor grad bygger dagens system for internkontroll på risikovurderinger?
- I hvilken grad er det sammenheng mellom risikovurderinger og valgte kontrolltiltak?
- I hvilken grad er kontrolltiltak hensiktsmessig utformet og implementert?
- I hvilken grad er oppfølgingen av internkontrollen hensiktsmessig og effektivt utformet?

Gjennomgangen fokuserer på Kirkerådets etablering av internkontroll og hvordan dette er implementert i Kirkerådet og i de ulike bispedømmene.

5.2 Hva er internkontroll?

I COSO er internkontroll definert som en systematisk prosess, utført av en virksomhets styre, ledelse og øvrige ansatte, utformet for å gi rimelig sikkerhet for oppnåelse av målsettinger relatert til drift, rapportering og etterlevelse.

Definisjonen reflekter at internkontroll:

- *er rettet mot oppnåelse av målsettinger* i én eller flere kategorier – drift, rapportering og etterlevelse
- *er en prosess* som består av løpende oppgaver og aktiviteter – et middel for å nå et mål, ikke et mål i seg selv
- *igangsettes og gjennomføres av mennesker* og omfatter ikke bare håndbøker, systemer og skjemaer, men også mennesker og de handlingene de utfører på alle nivå i organisasjonen for å ivareta internkontrollen
- kan gi *rimelig sikkerhet* – men ikke absolutt sikkerhet, til virksomhetens ledelse
- *kan tilpasses virksomhetens struktur* – kan anvendes på hele virksomheten, en avdeling, en driftsenhet eller en prosess

¹ COSO henviser til Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission (COSO) Internal Control – Integrated Framework (COSO-rapporten). COSO-rapporten la grunnlaget for et rammeverk for helhetlig risikostyring.

² DFØ er Direktoratet for økonomistyring.

Internkontroll hjelper virksomheter med å oppnå viktige målsettinger og å opprettholde og forbedre prestasjoner, gjør organisasjoner i stand til målrettet og kostnadseffektivt å utvikle internkontrollsystemer som gjør at de kan tilpasse seg endringer i rammebetingelser, redusere risikoer til akseptable nivåer og støtte opp under en hensiktsmessig beslutnings- og styringsprosess.

Et hensiktsmessig og effektivt internkontrollsystem krever mer enn streng etterlevelse av retningslinjer og prosedyrer: det krever bruk av skjønn. Ledelsen og øvrige ansatte bruker skjønn hver dag når de skal velge, utvikle og iverksette kontroller i hele virksomheten. Ledelsen, internrevisorer og andre ansatte bruker skjønn når de følger opp og vurderer internkontrollsystemets hensiktsmessighet og effektivitet.

5.3 Generelt om Kirkerådets internkontroll

Før etableringen av rettssubjektet Den norske kirke den 1.1.2017 var den Den norske kirke sentralt og regionalt 12 forskjellige virksomheter styrt av departementet (Kirkerådet og 11 bispedømmeråd).

Det vil si at det var tolv forskjellige virksomhetsledere, tolv styrende organer osv.

Ved etableringen av rettssubjektet Den norske kirke er det utfordringer knyttet til at mange lovbestemmelser forutsetter at en virksomhet har én øverste leder, ett styrende organ og ensartede rutiner. For rettssubjektet Den norske kirke skal det nå istedenfor 12 regnskaper avleveres ett samlet regnskap som tilfredsstillende bokføringsloven og regnskapsloven. Arbeidsmiljølovens forutsetning om at det er en virksomhetsleder for alle tilsatte innebærer at Kirkerådets ledelse har et samlet overordnet ansvar for at lover og regler overholdes og at ansatte ivaretas fullt forsvarlig i rettssubjektet.

Ved overgangen fra 12 statlige enheter til ett rettssubjekt har Kirkerådet prioritert å få på plass retningslinjer og rutiner der dette er mest kritisk eller der det er størst risiko ved å tillate for store ulikheter i rutiner.

Dette gjorde at Kirkerådet klarte å levere ett årsregnskap som tilfredsstillende kravene i bokføringsloven og regnskapsloven for 2017 og med ytterligere forbedringer i regnskapsrutiner i 2018.

Kirkeloven kapittel 4 har bestemmelser om bispedømmerådene og Kirkerådets virksomhet, hvor bispedømmerådene skal ha sin oppmerksomhet på bispedømmene, mens Kirkerådet leder virksomheten på nasjonalt nivå. Bestemmelsene er laget i et kirkelige landskap hvor det var større grad av autonomi for hver enhet enn det nødvendigvis må være når alle disse 12 enhetene er samlet i ett rettssubjekt.

I og med at den sentrale og regionale kirken kom fra et statlig miljø, med Direktoratet for Økonomistyring sine internkontrollsystemer og Riksrevisjonen som revisor var mange rutiner på plass, men ikke samordnet. Ett rettssubjekt krever på mange områder enhetlige retningslinjer, rutiner og ansvarslinjer.

Kontrollutvalget vil i den fasen rettssubjektet Den norske kirke har vært i ved overgangen fra statlige forvaltningsorganer til ett eget rettssubjekt påpeke at Kirkerådet og Kirkerådets administrasjon har gjort en stor innsats for å gjennomføre etableringen av og overgangen til drift av rettssubjektet Den norske kirke på en god måte. Det er likevel på mange områder mulighet for forbedringer og internkontroll er en av disse. Det er Kontrollutvalgets vurdering at Kirkerådet tar dette på alvor.

Internkontroll bør være tema for Kontrollutvalget også i årene som kommer, men da på mer spissede temaer innenfor internkontroll og som oppfølgingsrevisjon.

5.4 Funn i forvaltningsrevisjonen av Kirkerådets internkontroll

5.4.1 Kontrollutvalgets oppsummering

Det er under forvaltningsrevisjonen ikke funnet områder med alvorlige feil eller svikt. Det er derimot mange områder innenfor internkontroll som kan forbedres.

Arbeidet med forvaltningsrevisjonen har systematisert internkontrollen i fem overskrifter. Disse er:

- Styrings- og kontrollmiljø
- Risikovurderinger
- Kontrollaktiviteter
- Informasjon og kommunikasjon
- Oppfølging

Det rapporteres på disse punktene i det som følger.

5.4.2 Styrings- og kontrollmiljø

Med styrings- og kontrollmiljø menes det holdninger til det å drive kontrollarbeid, gjøre de rette tingene og gjøre dem riktig. Et godt styrings- og kontrollmiljø utvikles over tid gjennom holdninger, adferd og en kultur for etterlevelse av fastsatte normer og regler.

Observasjonene i forbindelse med forvaltningsrevisjonen er:

- Det er behov for tydeliggjøring og implementering av etiske retningslinjer.
- Det oppleves blant de ansatte at det er uklarerhet om roller og ansvar mellom Kirkerådet og bispedømmerådene.

Anbefalingen er at Kirkerådet bør etablere etiske retningslinjer som beskriver forventninger til alle ansatte. Retningslinjene bør bl. a. inkludere når og hvordan bl. a. habilitetsvurderinger skal utføres.

Videre bør Kirkerådet i overordnede styrende dokumenter klargjøre roller og ansvar.

5.4.3 Risikovurdering

I internkontrollsammenheng bør risikovurderinger rettes mot risikoer som kan hindre de tre internkontrollmålsetningene:

- Målrettet og effektiv drift
- Pålitelig rapportering
- Overholdelse av lover og regler

Observasjonen er at det er mangelfullt definert metode og prosesser for risikovurderinger. Det fremkommer at risikovurderingene gjøres på et overordnet nivå i Kirkerådet og i bispedømmene som en del av virksomhetsplanleggingen. Det er ikke etablert noen felles retningslinjer for hvordan og i hvilke sammenhenger risikovurderinger bør utføres i virksomhetsplanleggingen.

Anbefalingen er at Kirkerådet bør etablere rutiner for hvordan og når risikovurderinger bør utføres, herunder hvordan risikovurderinger skal benyttes for å forbedre internkontrollen.

5.4.4 Kontrollaktiviteter

God internkontroll fordrer at Den norske kirke velger og utvikler kontrollaktiviteter som bidrar til at risiko for ikke å nå målsetninger reduseres til akseptable nivåer.

Observasjonen er at rutinene som er utarbeidet p. t., er på ulike detaljeringsnivå og i liten grad basert på hvilke iboende risikoer som eksisterer i de enkelte prosesser. Det er i liten grad utarbeidet noen fremgangsmåte eller etablert et system for hvordan rutiner skal utarbeides.

Kirkerådet har i forbindelse med utarbeidelse av årsplan 2019 for de sentralkirkelige råd gjort betydelige forbedringer med å inkludere forslag til satsninger for 2019, med forslag til mål- og resultatindikatorer og overordnet ROS-analyse.

Anbefaling: Kirkerådet bør utforme en felles tilnærming til hvordan kontrollaktiviteter og rutiner skal utarbeides for alle organer i rettssubjektet. Kontrollaktiviteter bør utformes på bakgrunn av hvilke risikoer som er identifisert i de enkelte prosessene.

5.4.5 Informasjon og kommunikasjon

Velfungerende informasjons- og kommunikasjonsflyt satt i system er en forutsetning for å kunne styre og kontrollere.

Dette omfatter både den formelle informasjonen, som inkluderer styringsinformasjon, og den mer uformelle dialogen, som skjer både i linjen og på tvers av den formelle organisasjonsstrukturen. For at informasjonen som innhentes skal bidra til god styring, og være nyttig og egnet til bruk i oppfølging, læring og forbedring, må den være relevant, pålitelig, rettidig og tilstrekkelig.

Observasjoner er at sentrale rutiner utarbeidet i Kirkerådet deles i ulike arbeidsrom på intranett. Videre deles informasjon i ledermøter i bispedømmene, intranett og prostemøter. Det er ikke etablert prosesser for hvordan endringer og / eller nye etablerte rutiner skal formidles og til hvem det skal formidles.

Anbefaling: Kirkerådet bør utarbeide en prosess for implementering av felles rutiner, herunder vurdere hvem som skal informeres om nye rutiner og hvordan dette skal gjøres.

5.4.6 Oppfølging

Oppfølging av internkontrollen kan skje gjennom systematisk løpende oppfølging eller mer frittstående oppfølginger. Løpende oppfølging gir en god mulighet for å identifisere og korrigere kontrollsvakheter på et tidlig tidspunkt. Løpende oppfølging kan blant annet være gjennom et avvikssystem. Frittstående oppfølging kan være gjennomført av f.eks. internrevisjon.

Observasjoner er at oppfølgingen av avvik i enkelte prosesser som f.eks. tilskuddsforvaltningen skjer ad-hoc og opp til det enkelte bispedømme. Informasjon om avvik fra regelverket er ikke samlet og håndtert på lik måte.

Anbefaling er at Kirkerådet bør systematisere tilnærmingen til oppfølgingen av internkontrollen, herunder etablere prosesser for avvikshåndtering

5.5 Konklusjoner

Kontrollutvalget mener at forvaltningsrevisjonen av internkontrollarbeidet gir informasjon som vil være viktig i det videre utviklingsarbeidet i Kirkerådet. Det er Kontrollutvalgets oppfatning at Kirkerådet har startet en god prosess for å forbedre internkontrollen.

Det er behov for å utvikle en systematisk og helhetlig tilnærming i arbeidet. Kontrollutvalget mener det også er grunnlag for effektivisering av prosesser og samordning på tvers av organene i rettssubjektet.

Kontrollutvalget har under forvaltningsrevisjonen ikke funnet områder med alvorlige feil eller svikt. Det er derimot mange områder innenfor internkontroll som bør forbedres, og det er behov for å utvikle en systematisk og helhetlig tilnærming i arbeidet.

6. Gjennomført forvaltningsrevisjon 2: Personvern og behandling av personopplysninger

6.1 Mandat og utfører

Advokatfirmaet Haavind AS ble etter en konkurranse tildelt oppdraget med å gjennomføre forvaltningsrevisjonen av personvern og behandling av personopplysninger.

Formålet med revisjonen var å foreta en gjennomgang og vurdering av behandlingen av personopplysninger i Dnk. Det sentrale regelverket fremgår av lov om personopplysninger (personopplysningsloven)³ som implementerer EUs personvernforordning GDPR⁴. Utgangspunktet er de personopplysninger som Kirkerådet er sentral behandlingsansvarlig for. Det skulle være særlig fokus på Den norske kirkes medlemsregister.

6.2 Hva er personvern og behandling av personopplysninger

Personvern handler om retten til et privatliv og retten til å bestemme over egne opplysninger. Dette er et bærende prinsipp både Den Europeiske menneskerettighetskonvensjon (EMK), bl. a. artikkel 8 som sier «Enhver har rett til respekt for sitt privatliv og familieliv, sitt hjem og sin korrespondanse».

Den samme rettigheten er nedfelt i Grunnloven § 102. I tillegg til å være en rettighet for personer er personvern viktig for å sikre felles goder i et demokratisk samfunn.

Datatilsynet har beskrevet dette bra bl. a. på <https://www.datatilsynet.no/rettigheter-og-plikter/hva-er-personvern/>.

Personvernforordningen artikkel 4 definerer personopplysninger slik:

«personopplysninger» enhver opplysning om en identifisert eller identifiserbar fysisk person («den registrerte»); en identifiserbar fysisk person er en person som direkte eller indirekte kan identifiseres, særlig ved hjelp av en identifikator, f.eks. et navn, et identifikasjonsnummer, lokaliseringsopplysninger, en nettidentifikator eller ett eller flere

³ Lov av 15. juni 2018 nr 38.

⁴ Europaparlamentets- og rådsforordning (EU) 2016/2017 av 27. april 2016. General Data Protection Regulation (GDPR).

elementer som er spesifikke for nevnte fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sosiale identitet».

Det skiller mellom personopplysninger generelt og sensitive personopplysninger. Sensitive personopplysninger kalles i personopplysningsloven for «særlige kategorier av personopplysninger», se bl. a. GDPR artikkel 6 og 9.

Personopplysningsloven § 2 sier bl. a. om saklig virkeområde:

«Loven og personvernforordningen gjelder ved helt eller delvis automatisert behandling av personopplysninger og ved ikke-automatisert behandling av personopplysninger som inngår i eller skal inngå i et register. Loven og personvernforordningen gjelder ikke når annet er bestemt i eller med hjemmel i lov.»

Personvernforordningen artikkel 4 definerer

«register» enhver strukturert samling av personopplysninger som er tilgjengelig etter særlige kriterier, enten samlingen er plassert sentralt, er desentralisert eller spredt på et funksjonelt eller geografisk grunnlag».

Ved at kirken har registreringer over medlemmer, frivillige og arbeidstakere behandler Den norske kirke personopplysninger. Blant annet er tilhørighet til en religion en sensitiv personopplysning.

6.3 Generelt om Kirkerådets ansvar for personvern og behandling av personopplysninger

Advokatfirmaet Haavind, som bisto Kontrollutvalget, kategoriserte Den norske kirkes viktigste behandlingsaktiviteter i følgende oppsummerte tabell:

	Behandling	Beskrivelse av formål/ behandlingsaktivitet(e)	Behandlingsgrunnlag, GDPR art. 6 og 9 (må kartlegges av Dnk)
1.	Medlemsregisteret	Føring og ajourhold (inn- og utmeldinger) av medlemmer i den norske kirke, kirkelige handlinger, grunnlag for utsendelse av valgkort, kontroll og innrapportering av skattefrie gaver mv. Tilrettelegge for bruk i prestenes og soknenes arbeid. Tilskudd for trossamfunn.	Kirkeloven § 3 og forskrift om Den norske kirkes medlemsregister. Samtykke, berettigede aktiviteter.
2.	Generell saksbehandling (ikke knyttet til personal, arkiv eller medlemsregisteret)	Saksbehandling i alle avdelingene. Trolig begrenset behandling av personopplysninger, men kan forekomme i enkeltsaker	Kan være flere grunnlag, herunder berettigede interesser og aktiviteter.
3.	Arkiv	Arkivering, offentlig journal, besvare innsynsbegjæringer.	Arkivlova, arkivforskriften, offentliglova, jf. kirkeloven § 38 ⁵

⁵ Det følger av kirkeloven § 38 at forvaltningsloven, offentliglova og arkivlova gjelder for den virksomhet som drives av lovbestemte kirkelige organer, se også om dette under behandlingsgrunnlag.

4.	Ekstern kommunikasjon	Hjemmeside (inkludert oversikt over ansatte) på kirken.no, sosiale medier, kommunikasjon med publikum, valglister og informasjon om kandidater på kirken.no mv. Besvare henvendelser fra publikum.	Samtykke, berettiget interesse og aktiviteter mv.
5.	HR og personal	Rekruttering og ansettelse. Personaladministrasjon. Avslutning av arbeidsforhold.	Oppfyllelse av avtale, rettslig forpliktelse, samtykke, berettiget interesse, berettigede aktiviteter
6.	Intern kommunikasjon, drift og samhandling	Intranett, e-post, samhandlingsrom, møter mv.	Samtykke, berettiget interesse, berettigede aktiviteter
7.	Sikkerhet (inkl. informasjonssikkerhet)	Adgangskontroll, kameraovervåkning, logging mv.	Berettiget interesse
8.	Økonomi	Regnskap og rapportering til offentlige myndigheter	Oppfyllelse av avtale eller rettslige forpliktelser.

For medlemsregistret er Kirkerådet sentral behandlingsansvarlig og fellestrådene lokal behandlingsansvarlig.

For behandlingsaktivitetene 2 til 8 vil Kirkerådet være sentral behandlingsansvarlig for behandling av personopplysninger i sine systemer, f. eks. for de som har rettssubjektet Den norske kirke som arbeidsgiver. Fellestrådene være behandlingsansvarlig for eksempel for behandling av opplysninger i sine systemer, f. eks. for de som har fellestrådene som arbeidsgiver.

Kontrollutvalget har ut i fra sitt mandat i hovedsak fokusert på de behandlingsaktivitetene som har Kirkerådet som sentral behandlingsansvarlig.

Den norske kirkes medlemsregister er det nest største registret etter folkeregistret i antall registrerte personer. Kirkerådet er sentral behandlingsansvarlig. Dette registret er viet særlig oppmerksomhet i forvaltningsrevisjonen.

6.4 Funn i forvaltningsrevisjonen av personvern og behandling av personopplysninger

6.4.1 Den norske kirkes medlemsregister

Opplysninger om religion er definert som særlige kategorier av personopplysninger, og det må foreligge behandlingsgrunnlag etter både GDPR art. 6 og 9-Den norske kirkes medlemsregister er hjemlet i kirkeloven § 3 nr 10 og § 37. Kirkemøtet har gitt forskrift om medlemsregistret, og det foreligger behandlingsgrunnlag for opplysninger som Dnk er forpliktet å føre etter loven og forskriften, jf. art GDPR art. 6. Dnk har også behandlingsgrunnlag etter art. 9 nr. 2 bokstav d. Revisjonen påpeker at behandlingsgrunnlagene bør dokumenteres i protokollen for den enkelte aktivitet, se nedenfor.

Medlemsregistret oppfyller minstekravene i GDPR art 30 om at det føres protokoll over behandlingen som utføres. Medlemsregistret brukes til forskjellige formål, se bl. a. kirkeloven § 37.

Kirkerådet er sentral behandlingsansvarlig, mens fellestrådene er lokal behandlingsansvarlig

I Kirkerådet er det Avdeling for kirkeordning som har ansvaret for medlemsregistret og som overvåker bruken av dette.

Medlemsregistret hadde tidligere problemer med feilregistrering av personer som ikke var medlem av Den norske kirke. Etter de opplysningene Kontrollutvalget har fått er datakvaliteten vesentlig bedre nå.

Etter GDPR artikkel 5 nr 1 skal personopplysninger ikke lagres lengre enn nødvendig for formålet. Det følger av arkivlova at opplysninger fra medlemsregistret skal bevares. Det bør imidlertid dokumenteres i behandlingsprotokoll eller interne rutiner hvilke informasjon i medlemsregistret som er arkivverdig.

Etter GDPR artikkel 5, 24 og 32 stilles det krav om tilstrekkelig informasjonssikkerhet for behandling av personopplysninger, herunder at de sikres konfidensiell behandling. For medlemsregistret er det ytterligere krav i forskrifter om medlemsregistret § 12. Det er videre etter § 7 kun personer med tjenstlig behov som har tilgang til opplysninger i medlemsregistret. Det ble foretatt en risikovurdering av informasjonssikkerhet for medlemsregistret i 2018. Risikovurderingen og testingen av medlemsregistret, leverandøren og applikasjonene som brukes mot medlemsregistret fremstår som tilstrekkelige.

Det er innført to-faktor autentisering både for personell som bruker medlemsregistret til tjenstlige behov og for vanlige brukere som kan sjekke sin egen medlemsstatus via ID-porten.

Personvernerklæringen som gjelder medlemsregistret inneholder informasjon til de registrerte, men må oppdateres etter nytt regelverk. De registrerte har tilgang via ID-porten til å se opplysninger som er registrert på seg selv.

Kirkerådet har på plass en midlertidig ordning for personvernombud, men vil snart få på plass en mer permanent ordning.

Kontrollutvalget konstaterer at det revisjonen ikke er gjort funn som tilsier at medlemsregistret ikke har et forsvarlig sikkerhetsnivå eller rutiner som kan medføre brudd på personvernlovgivningen. Det kan likevel være behov for å oppdatere dokumentasjonen vedrørende medlemsregistret.

6.4.2 HR og personaladministrasjon

Generelt har enhver arbeidsgiver rett og plikt til å registrere opplysninger om sine ansatte slik at lønn kan utbetales og skatteopplysninger gis samt at andre myndighetspålagte opplysninger registreres og rapporteres.

Ved ansettelse av prester innhentes det politiattest, med hjemmel i kirkeloven § 29 og politiregisterforskriften.

Ved ansettelse av prester og biskoper deles også informasjon med andre rettssubjekter, særlig menighetene. HR utleverer personopplysninger om prester som skal ansettes til behandling i menighetsrådet, som er et organ for rettssubjektet soknet. At det skal gjøres slik følger av personalreglementet for prester § 7. Det fremgår ikke av personalreglementet om dette har forskriftstatus eller om disse reglene er fastsatt med hjemmel i lov eller forskrift. Det er uklart for revisjonen hvorvidt bestemmelsene om deling av personopplysninger har noen hjemmel i nasjonal rett. Det er heller ikke dokumentert at Den norske kirke har et tilstrekkelig behandlingsgrunnlag, etter GDPR art 6 og art 9, for denne delingen av personopplysninger på tvers av rettssubjekter. I den grad denne ansettelsesprosedyre skal opprettholdes må rettssubjektet Den norske kirke ha et mer

bevisst forhold til personopplysninger det er nødvendig å dele og hvordan disse i så fall behandles og lagres.

Det er også opplyst at HR og tillitsvalgte har etablert et samarbeid om deling av lønnsopplysninger i forbindelse med lønnsforhandlinger. Trolig er det hjemmel for dette i GDPR art 6 nr 1 bokstav c eller f, men dette er ikke dokumentert i en behandlingsprotokoll.

Når personell er ansatt opplyser Kirkerådet at personaladministrasjonen består av ordinære HR-forvaltning av ansatte, vikarer m.m. og at Den norske kirke ikke har noen spesielle aktiviteter som skiller seg ut fra andre arbeidsgivere.

Utfordringen innenfor HR virker å være at personaladministrasjon er spredt over flere enheter. Kirkerådets HR-avdeling har et bevisst forhold til hvilke regler som gjelder for sletting og oppbevaring etter arkivloven og regnskapslovgivningen. HR sentralt samarbeider også med bispedømmekontorene for å få til en enhetlig praksis. Det knytter seg imidlertid enkelte utfordringer til å kontrollere at regelverket overholdes ute i organisasjonen.

Det er planlagt å løfte regnskap, lønn og arkiv til en sentral enhet i første halvdel av 2019. Det er planlagt å få på plass sentrale rutiner om sletting og opparbeiding av personopplysninger vedrørende ansatte i rettssubjektet Den norske kirke i den forbindelse. Dette gjelder for informasjon som ikke er omfattet av arkivloven.

Det er gjort en vurdering av de ulike systemene som brukes av HR. Det er inntrykket at ledelsen i HR-avdelingen har et bevisst forhold til informasjonssikkerhet.

Revisjonen skal ikke ha noen oppfatning om hva som er riktig organisering av kirken, kirkens arbeidsgiverfunksjoner, HR arbeid eller ansettelsesprosessene. Imidlertid virker disse sett fra et personvern hensyn å gi noen særlige utfordringer, grunnet sin kompleksitet og mange involverte på tvers av rettssubjekter. Kontrollutvalgets vurdering på grunnlag av revisjonen er at HR området bør gjennomføre risikovurderinger av personvernutfordringene, identifisere tiltak og forankre disse i rutiner og i behandlingsprotokoller.

Denne revisjonen har ikke gått inn på den faktiske behandlingen i bispedømmerådene. I og med at bispedømmerådene er samme rettssubjekt som Kirkerådet er det Kirkerådet som har ansvaret for å legge til rette for at bispedømmerådene behandler personopplysninger i henhold til GDPR. Kirkerådet bør derfor gjøre en kartlegging og vurdering av bispedømmekontorenes behandling av personopplysninger.

Kontrollutvalgets har utfra revisjonen ikke indikasjoner på at det er ulovlig behandling av personopplysninger om ansatte i Den norske kirke på HR-området, men slutter seg til at det det kan være grunn til å få på plass bedre sentral styring av informasjon og dokumentasjon av dette.

6.4.3 Arkiv og generell saksbehandling

Det følger av kirkeloven § 38 at forvaltningsloven, offentleglova og arkivlova gjelder for den virksomhet som drives av lovbestemte kirkelige organer. Dette gjør at det foreligger lovlig behandlingsgrunnlag etter personopplysningsloven §§ 8 og 9 samt GDPR art 86.

Ut ifra det som er opplyst behandles i begrenset omfang personopplysninger i P360 som er saksbehandlingssystemet, utenom HR-saker. For HR saker se punkt 6.4.2.

Opplysningene lagres i tillegg til i P360 på lokale lagringsområder og i ulike samhandlingsrom. Dette kan medføre en risiko for at man mister oversikt over hvor opplysninger er lagret. Samhandlingsrom kan i flere tilfeller være et godt verktøy for sikker kommunikasjon. For å avhjelpe risikoene med samhandlingsrom bør det lages retningslinje for bruk av samhandlingsrom.

Revisjonen har ikke funnet ulovligheter ved arkivbehandlingene. Det har ikke vært gjort kontroll hos bispedømmekontorene. Ved overgang til felles arkivenhet bør interne rutiner også ta inn hvordan rettigheter til innsyn etter GDPR skal behandles.

6.4.4 Kommunikasjon internt og eksternt

Den norske kirke bruker flere informasjonskanaler, bl. a. Internett med kirken.no, intranett med kirkebakken.no, Facebook og andre sosiale medier (SoMe), e-post, Dropbox, Sharepoint, m.v.

Det innhentes samtykke for bilder av bl. a. ansatte og tillitsvalgte eller der det vurderes som berettiget interesse.

Det er ikke indikasjoner på at annen behandling foregår uten samtykke eller ved at det ikke foreligger berettigede interesser etter GDPR artikkel 6 nr. 1 f). Dette er imidlertid svakt dokumentert.

Det er opplyst at informasjon om kandidater fra kirkevalg ikke slettes fra hjemmesidene. Spørsmål fra publikum slettes heller ikke fra innboks på Facebook eller andre kanaler hvor disse mottas. Det er opplyst at dette er fordi det er praktisk å ha henvendelsene liggende for eventuell senere korrespondanse. Kirkerådet bør oppdatere sine slette- og arkiveringsrutiner for Kommunikasjonsavdelingen slik at ikke lagringen blir så omfattende at lagring kan bli i strid med GDPR art. 5.

Revisjonen viser til at de har fått opplyst har menighetene har tilgang til intranettet til Dnk. Personopplysninger som legges ut på intranettet kan derfor bli utlevert til et annet rettssubjekt. Også dette krever behandlingsgrunnlag.

Revisjonen har ikke funnet ulovligheter ved kommunikasjonen internt og eksternt, men det er likevel grunnlag for å utvikle og oppdatere retningslinjer både i forhold til kirkelige organisering og i forhold til personvern.

6.4.5 Kontrolltiltak (kameraovervåkning)

Kirkens hus i Rådhusgaten 1-3 er kameraovervåket. Det er gårdeier Rådhusgaten 1-3 AS som er sentral behandlingsansvarlig for kameraovervåkingen.

Kirkerådet har ansvaret, etter kontrakt med gårdeier, for en del av tjenestene i Kirkens hus, bl. a. å håndtere kameraovervåkingen.

Det er inngått databehandleravtale og det er, basert på mottatt informasjon, lovlig behandlingsgrunnlag.

Revisjonen påpeker at det er ikke mottatt dokumentasjon på at det er gjort en konkret vurdering av hvert sted det er montert kamera. Dette skal gjøres i en behandlingsprotokoll.

Det er ikke gjort vurderinger for hvert av bispedømmekontorene.

6.4.6 Systemuavhengige vurderinger

Revisjonen viser til at ved overgangen fra statskirke til eget rettssubjekt ble det meste av kirkeloven videreført, men slik at Kirkemøtet overtok mye av Kongens eller departementets plass i kirkestyret. Det ble også laget ett rettssubjekt av de 11 bispedømmene og av Kirkerådet. Denne ordningen skaper en del utfordringer i forhold til personopplysningsloven.

Den norske kirke har etablert en overordnet policy for personvern og informasjonssikkerhet i Den norske kirke. Det er også klart definerte roller og ansvar i Dnk. Herunder har virksomheten etablert et sikkerhetsutvalg som har det operative ansvaret for sentrale sikringstiltak for å sikre nødvendig konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet. Revisjonen viser til at de ikke har sett dokumentert overordnede sikkerhetsmål og sikkerhetsstrategi for rettssubjektet Den norske kirke, men elementer av dette finnes i internkontrolldokumentasjonen. Dersom sikkerhetsmål og strategi ikke er klart formulert, bør dette inngå i oppdateringen av internkontrolldokumentasjonen til Den norske kirke.

Det er etter revisjonens vurdering ikke grunnlag for å konstatere noen avvik når det gjelder den overordnede organiseringen av roller og ansvar for arbeidet med informasjonssikkerhet og personvern, men Dnk må påse følgende:

- at det etableres en varig løsning for Personvernombud, både hos sentral og lokal behandlingsansvarlig og
- at ledelsens gjennomgang av informasjonssikkerhet og personvern gjennomføres årlig og påse at bispedømmekontorene inkluderes.

Revisjonen skal ikke ha meninger om hvordan Den norske kirke er organisert, men organiseringen gir noen utfordringer. Etter revisjonens mening er det særlig to utfordringer knyttet til personvernreglene:

Dnk har etablert et rutineverk og veiledere på intranett som er tilgjengelig for alle ansatte/brukere, herunder en egen side om GDPR. Kirkerådet må se på og etablere en strategi og løsning for hvordan det sentrale behandlingsansvaret skal utøves og ivaretas mot lokal behandlingsansvarlig.

Den andre utfordringen knytter seg til bispedømmekontorene. Rettssubjektet Dnk består av 11 bispedømmer og Kirkerådet. Dette gjør at Dnk vil være ansvarlig etter personopplysningsregelverket for feil gjort i bispedømmekontorene. Organiseringen innad i Dnk gir også utfordringer med tanke på å oppfylle kravet til ansvarlighet. Prinsippet om ansvarlighet innebærer at Dnk må dokumentere at regelverket overholdes i hele rettssubjektet. Det er utarbeidet flere retningslinjer for Dnk med tanke på informasjonssikkerhet og personvern, herunder en sjekklister for egenkontroll. Utfordringer er å få disse til å bli fulgt, samt å dokumentere og følge opp arbeidet som gjøres ved bispedømmekontorene.

Revisjonen viser til at det jobbes med å utarbeide en atferdsnorm i henhold til GDPR art. 40. Dette vil kunne avhjelpe flere av de organisatoriske utfordringene.

Revisjonen påpeker at den organiseringen som er valgt for Den norske kirke gir en del utfordringer som sikkert lar seg forene med personopplysningsloven og GDPR. Dette fordrer en del ekstra tiltak med databehandler- eller andre avtaler mellom de forskjellige rettssubjektene, særlige risikovurderinger, mange behandlingsprotokoller m. v.

Det er også slik at sentral behandlingsansvarlig er solidarisk ansvarlig for feil som gjøres av lokal behandlingsansvarlig, men ikke motsatt.

6.5 Konklusjoner

Det er Kontrollutvalgets oppfatning at Den norske kirkes medlemsregister oppfyller personopplysningsloven og GDPR. Kirkerådet som sentral behandlingsansvarlig bør likevel skaffe seg dokumentasjon over hvordan personopplysningene faktisk brukes hos menigheter og fellesråd i tillegg til den opplæring som gis og den tekniske kontrollen.

Den norske kirke er organisert på med Kirkerådet, 12 biskoper, 11 bispedømmeråd, 100 proster og 1084 presteårsverk til sammen 1436,75 årsverk i rettssubjektet Den norske kirke⁶. Videre er det 1204 sokn som egne rettssubjekter med 1204 menighetsråd og 415 felles organ på tvers av sokn (fellesrådene). Dette gir utfordringer i forhold til personopplysningsloven og GDPR. Det er risiko for behandling uten godt nok behandlingsgrunnlag og for ekstra byråkrati for å holde orden på at Den norske kirke følger personopplysningsloven.

Det er behov for å utvikle en helhetlig og systematisk tilnærming i arbeidet med personvern. Kontrollutvalget konstaterer at revisjonen påpeker at det også er grunnlag for effektivisering av prosesser og samordning på tvers av organene i rettssubjektet.

Kontrollutvalget har under forvaltningsrevisjonen ikke funnet områder med alvorlige feil eller svikt vedrørende medlemsregistret.

Kontrollutvalget har heller ikke for de øvrige systemer funnet områder med alvorlige feil eller svikt, med unntak av svakt behandlingsgrunnlag vedrørende deling av personopplysninger ved ansettelse av prester, samt mangelfulle behandlingsprotokoller og rutiner.

7. Plan for forvaltningsrevisjoner fram til Kirkemøtet i 2020

Med bakgrunn i Kirkerådets ROS-analyser, dialog med internrevisor, forvaltningsrevisjonene og Kontrollutvalgets egen risikogjennomgang har Kontrollutvalget valgt ut områder som Kontrollutvalget mener bør omfattes av forvaltningsrevisjon i 2019.

Endringene av kirkeloven som ble iverksatt fra 1.1.2017 medførte at rettssubjektet Den norske kirke ble opprettet. Rettssubjektet omfatter kirken sentralt og regionalt samt prestedienesten lokalt. Ved virksomhetsoverdragelsen ble alle som tidligere har hatt staten ved Kirkerådet eller staten ved bispedømmerådene som arbeidsgivere virksomhetsoverdratt til rettssubjektet Den norske kirke.

Ved dette ble 12 ulike statlige virksomheter omgjort til ett rettssubjekt. Samtidig er statsansattlovens regler ikke lenger gjeldende, slik at arbeidsmiljøloven i enda større grad gir rammene for virksomheten. Kontrollutvalget mener det er viktig å ha et særlig fokus på helse-, miljø og sikkerhetsarbeidet, så vel innen rettssubjektet som i samarbeidsrelasjonen med soknene.

Det er Kirkerådet som styrende organ i rettssubjektet Den norske kirke som har ansvaret for utformingen av rutiner, risikovurderinger, dokumentasjon, osv. **Kontrollutvalget foreslår derfor at HMS-feltet, herunder arbeidsgiverfunksjoner knyttet til dette, blir gjort til gjenstand for forvaltningsrevisjon i 2019.** Revisjonen bør se på hvordan rettssubjektet Den norske kirke skjøtter sitt ansvar for HMS for de som har rettssubjektet som arbeidsgiver, herunder også hvordan en følger

⁶ Kilde Årsrapport 2017 for Den norske kirke.

opp annen lovgivning, bl. a. personopplysningsloven, samt hvordan samvirke med andre virksomheter eller rettssubjekt ivaretas.

8. Kontrollutvalgets budsjett for 2019

Det følger av regler for Kontrollutvalget § 6 at

- Kirkemøtet skal sørge for at kontrollutvalget har de ressurser som svarer til de oppgaver utvalget skal utføre.
- Kontrollutvalget utarbeider forslag til budsjett for sitt arbeid. Dette følger Kirkerådets innstilling til budsjett til Kirkemøtet.

Budsjettet for Kontrollutvalget var for 2018 på 825 000 kroner. Det ble i 2018 brukt 614 208 kroner. Dette er fordelt på lønn- og godtgjørelser på 89 387 kroner og andre driftskostnader på 524 821 kroner, hvorav 425 000 kroner på konsulenthjelp.

Budsjettet skal dekke sekretariatfunksjonen, forvaltningsrevisjoner og utvalgets virksomhet.

Det er ikke budsjettet med midler til å håndtere større varslingssaker, høringer eller gransking. Kirkemøtet påla for 2018 at «Kirkerådet stiller ekstra midler til rådighet for kontrollutvalget ved behov.»

Det er foreslått et budsjett for 2019 på 825 000 kroner, som skal dekke ordinær drift.

9. Kontrollutvalgets forslag til Kirkemøtets vedtak

Den norske kirkes kontrollutvalgs forslag til Kirkemøtets vedtak:

1. Kirkemøtet tar meldingen fra Kontrollutvalget til etterretning.
2. Kirkemøtet slutter seg til Kontrollutvalgets forslag om at helse-, miljø- og sikkerhetsarbeidet i rettssubjektet Den norske kirke gjøres til gjenstand for forvaltningsrevisjon i 2019, slik det er beskrevet i kapittel 7.
3. Kirkemøtet slutter seg til Kontrollutvalgets forslag til budsjett.
4. Kirkerådet stiller ekstra budsjettmidler til rådighet for kontrollutvalget ved behov.

7. mars 2019

Ann Kristin Sørvik
(leder)

Finn Huseby
(nestleder)

Laila Riksaasen Dahl

Brit Skjelbred

Ola T. Lånke